

ЛЕВ МЕЙ СЕКСТИНА

Превод от руски: Стоян Бакърджиев, —

chitanka.info

*Все тъй, все тъй звучи в душата ми унила
познат отдавна глас и призрак скъп за мен
въстава в тоя миг с неудържима сила
из миналите дни като прекрасен ден;
напразно в спомена възкръсваш, сянка мила —
от страст и от живот съм стар и уморен!*

*Сроди се с леността духът ми уморен,
тъй както вятърът и есента унила,
като усмивката с една усмивка мила
и като сянката с вековен лес пред мен;
премного ме гнети и всеки божии ден
ме овладява тя със все по-нова сила.*

*Нерядко трепва в мен предишната ми сила,
като в гробовен сън не тъна уморен,
през вечната ми нощ поглежда светъл ден;
аз оживявам в миг и с песничка унила
прогонвам сянката, скучаеща пред мен,
но с тази преходност минутата е мила...*

*Къде се скрихте, дни на тази младост мила
и на живот, кипящ с неудържима сила,
когато мъката в ония дни за мен
бе още призрачна, когато уморен
не чувствах леността в душата си унила
и чаках хубав ден след хубавия ден?*

*Уви! Дойде и той — един фатален ден,
ден на сбогуване с любов и младост мила...
През бурния живот се нося аз с унила
душа... Една вълна ме тласка с чудна сила
бог знае накъде, но тъй съм уморен
и сенки, и мъгла съзирам покрай мен.*

*Защо, прогонвайки мъглата покрай мен,
през вечната ми нощ поглежда светъл ден?
Защо, щом от живот и страст съм уморен,
пред мен застава пак онази сянка мила
и нежният ѝ глас с неотразима сила
все тъй, все тъй звучи в душата ми унила?*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.